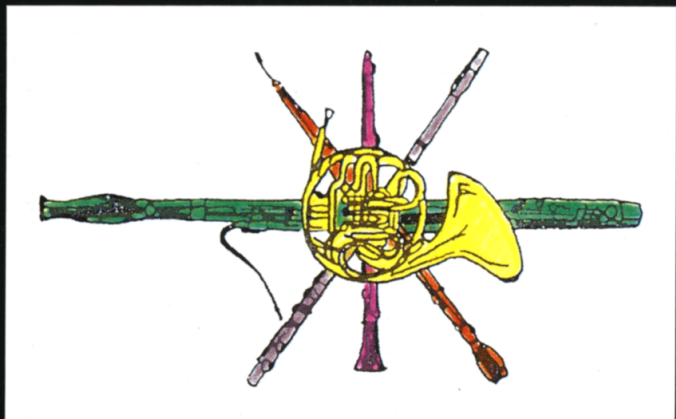

CD-495 STEREO

digital

Bernhard Henrik Crusell
CONCERTANTE WIND WORKS
INTRODUCTION ET AIR SUÉDOIS, Op.12
CONCERTINO FOR BASSOON AND ORCHESTRA
SINFONIA CONCERTANTE IN B FLAT MAJOR, Op.3

Anna-Maija Korsimaa-Hursti, clarinet
László Hara, bassoon
TAPIOLA SINFONIETTA

Ib Lanzky-Otto, horn
OSMO VÄNSKÄ

CRUSELL, Bernhard Henrik (1775-1838)**I Introduction et Air suédois op.12** 10'52pour clarinette et orchestre (*FMIC*)

Johdanto ja ruotsalainen sävelmä, op.12, klarinetille ja orkesterille

Introduction and Swedish Air, Op.12, for clarinet and orchestra

Vorspiel und Schwedische Weise, op.12, für Klarinette und Orchester

1/1. *Allegro con brio* 1'08 —1/2. Tema. *Andante con moto* 1'09 —

1/3. Variation I 1'30 —

1/4. Variation II 1'44 —

1/5. Variation III 1'21 —

1/6. Variation IV. *Un poco più lento* 1'28 —1/7. Variation V. *Più mosso* 1'40 —1/8. *Andante* — *Allegretto* 0'52**Anna-Maija Korsimaa-Hursti**, clarinet/klarineti/Klarinette/
clarinette**Concertino in B flat major for bassoon and orchestra** 19'14**Concertino B-duuri** fagotille ja orkesterille (*FMIC*)**Concertino, B-Dur**, für Fagott und Orchester**Concertino en si bémol majeur** pour basson et orchestre**2** I. *Allegro brillante* 8'10**3** II. *Allegro moderato* 4'22**4** III. *Polacca* 6'42**László Hara**, bassoon/fagotti/Fagott/basson

Sinfonia Concertante, Op.3, for clarinet, horn, bassoon 28'12
and orchestra (FMIC)

Sinfonia Concertante, op. 3, klarinetille, käyrätorvelle, fagotille
ja orkesterille

Sinfonia Concertante, op.3, für Klarinette, Horn, Fagott und Orchester

Sinfonia Concertante op.3 pour clarinette, cor, basson et orchestre

5	I. <i>Allegro</i>	15'12
6	II. <i>Andante sostenuto</i>	5'23
7	III. 7/1. <i>Allegro ma non tanto</i>	1'43 —
	7/2. <i>Andantino di Cherubini</i>	1'03 —
	7/3. Variation I	0'27 —
	7/4. Variation II	0'27 —
	7/5. Variation III	1'35 —
	7/6. <i>Tempo I</i>	2'14

Anna-Maija Korsimaa-Hursti,
clarinet/klarineti/Klarinette/clarinette

László Hara, bassoon/fagotti/Fagott/basson

Ib Lanzky-Otto, horn/käyrätorvi/Horn/cor

Tapiola Sinfonietta

(Espoo City Orchestra/Espoon kaupunginorkesteri/

Orchester der Stadt Espoo/Orchestre de la cité d'Espoo)

Osmo Vänskä, conductor/johtaja/Dirigent/chef d'orchestre

Bernhard Henrik Crusell was born in Uusikaupunki (Nystad) in Finland in 1775 and died in Stockholm in 1838. From 1793 until 1833 he was principal clarinetist of the Swedish Royal Opera Orchestra; during the period from 1795 until about 1815 he appeared regularly as a clarinet soloist in Stockholm and thus gained appreciation as an outstanding virtuoso, even when seen from a wider European perspective. During the period of his maturity as a soloist he did not, however, make any foreign appearances.

Following studies of composition with Abbé Vogler in Stockholm during the 1790s and with Berton and Gossec in Paris in 1803, he appeared as a composer primarily of a series of concertante wind pieces (the best known are the three *Clarinet Concertos* — BIS-CD-345) and of some chamber music (including three *Quartets* for clarinet and strings and a *Divertimento* for oboe and string quartet). The majority of these works were printed in Leipzig. During the 1820s his interest turned to opera translations into Swedish and to vocal music.

There is a clear connection between Crusell's predisposition for composing music for wind soloists but not, for example, symphonies and the requirements of the professional environment in which he was active. He himself and his wind-playing colleagues in Stockholm needed new repertoire both for the concert hall and for the salon. An anonymous contributor wrote in the *Allgemeine musikalische Zeitung* in 1812 that the wind players in the Stockholm Opera Orchestra were better than the strings, and makes particular mention of Crusell himself, of the hornist Johann Michael Hirschfeldt and of the three brothers Conrad, Carl and Frans Preumayr, all of them bassoonists.

Introduction et Air suédois, Op.12

In 1795 the Swedish composer and music publisher Olof Åhlström (1756-1835) published a *Drinking Song* to a text by Franzén. The song was an immediate success and was chosen by Crusell as the basis of these variations for clarinet and orchestra, with which he made his début as a composer in Stockholm in 1804.

Thereafter the work was a regular part of Crusell's repertoire in Stockholm (*Variations on the song 'Goda gässe, glaset tòm' etc.*, and also, among other titles, *Adagio and Variations*). Only a handful of orchestral parts remain of this early version — the

solo part is lost — but these show that the piece was originally shorter. The introduction was an *Adagio*.

Crusell showed the *Variations* to the publisher C.F. Peters in Leipzig on 8th May 1822 and they were not published with their final title until around 1830. It is possible that Crusell did not undertake his final revision until the 1820s. At this point he introduced the *Allegro con brio* introduction, which recalls Weber, in place of the original *Adagio* beginning.

Concertino for bassoon and orchestra

By the end of the 1820s Crusell had long since placed his creative abilities at the disposal of vocal music and opera translation; nevertheless he returned on one occasion to concertante wind music. Between 10th October 1829 and 4th December 1830 his son-in-law Frans Preumayr undertook a major concert tour to France, Germany and England, in the course of which he gained the reputation of being possibly the most talented bassoonist in Europe. His journal has been preserved and provides a wealth of information about the musical life which he encountered. Before he set off, the *Concertino pour le basson composé pour son gendre Mr Fr. Preumayr par B. Crusell* ('Concertino for the bassoon composed by B. Crusell for his son-in-law Mr. Fr. Preumayr') was completed. The piece was first played in the Ladugårds Church in Stockholm on 24th September 1829. Preumayr was satisfied, and noted a few days after setting off: 'I wished nevertheless that everybody should hear one piece from beginning to end: Papa's *Concertino*. It will be my *cheval de bataille*'.

The journal reveals, however, that Preumayr did not play the *Concertino* in all the places in Europe that he visited; far from it. In many respects the work represents Crusell's 'French' style from the opening years of the 19th century, and indeed there is a direct reference: the melody by Boieldieu which is first quoted after the first solo cadenza as a minor-key variation and then, after the second cadenza, in its original major form is the starting-point for two variations extremely well-suited to the bassoon. Finally the soloist is given the opportunity to demonstrate his skill in the concluding *Polacca*.

Sinfonia Concertante in B flat major, Op.3

In the first decade of the nineteenth century, the trio comprising Crusell, Hirschfeldt and Conrad Preumayr played extremely well together: they participated regularly in performances of Ludwig van Beethoven's *Septet*, Op.20, and also collaborated in, for example, a triple concerto by L.-E. Jadin in 1805. On 2nd April 1808 they were the soloists in a 'New triple concerto for horn, bassoon and clarinet composed by Mr. Crusell'. Much attention was paid to this piece, which became Crusell's most frequently-played work in 19th century Stockholm. With effect from 1811 the bassoon part was generally played by Frans Preumayr, who subsequently became Crusell's son-in-law.

The triple concerto was published by C.F. Peters in Leipzig as Op.3. It was then dedicated to Baron Gustav Åkerhjelm, a culture-loving army officer, civil servant and politician who became director of the Opera Orchestra and the Royal Theatre in 1818.

The music of the first two movements is closely related to the then current French instrumental style. This feature is emphasized by the use of a chorus from Cherubini's well-known opera *Les deux journées* as the basis for a series of virtuoso variations in the last movement.

Fabian Dahlström

Anna-Maija Korsimaa-Hursti is a clarinettist who is one of the few Finnish instrumentalists to have had the chance of an international career. In 1982 she won the Crusell Week clarinet competition for musicians aged under 21. In 1986 the competition was held without an age restriction, and she won it again. The same year she won the clarinet section of the Geneva International Music Competition and in autumn 1987 she won the clarinet section of the Munich International Music Competition.

Anna-Maija Korsimaa-Hursti studied from 1977 onwards at the Turku Conservatory under Seppo Salovaara, and then from 1983 with Reino Simola at the Sibelius Academy. She has taken part in masterclasses with Rudolf Stalder, Alfred Prinz and John McCaw.

Since autumn 1985 Anna-Maija Korsimaa-Hursti has been assistant principal clarinetist in the Helsinki Philharmonic Orchestra. As a soloist she has appeared with both this and other orchestras. Her international competition successes have led to performances as a soloist in, for example, Germany, Italy, Switzerland, Denmark and Bulgaria. This is her first BIS recording.

László Hara is one of Europe's foremost bassoonists. After serving as principal bassoonist of the Hungarian State Symphony Orchestra for more than 20 years, he is now active as a freelance player. Since 1987 he has been principal bassoonist of the Joensuu Symphony Orchestra, and in 1990 he also started to give lectures at the Sibelius Academy.

László Hara has appeared as a soloist in England, Germany, Japan, Australia and Finland as well as, for example, at the Vienna and Salzburg Festivals. He has performed chamber music all over Europe and has made radio recordings in many countries. This is his first BIS recording.

Ib Lanzky-Otto is a legend among Nordic horn players. His origins are Danish, but he has lived for most of his life in Sweden. In Finland his reputation rests upon frequent concert performances and upon the masterclasses which he has directed.

He studied first with his father and then at the Stockholm College of Music, then became a member of the Royal Opera Orchestra in Stockholm. In 1961 he succeeded his father as principal hornist of the Stockholm Philharmonic Orchestra. As a soloist he has appeared all over Europe and in the United States. He is highly respected internationally as a teacher and appears on 2 other BIS records.

The Tapiola Sinfonietta has assumed an eminent place in the musical life of the Helsinki region (and indeed of all of Finland) since its successful début in 1988. The orchestra is one of the few professional chamber orchestras in the Nordic countries. Newspaper reviews have praised the orchestra for its fresh sound, inspired playing and interesting, high-quality programmes.

The Tapiola Sinfonietta comprises 35 young professional musicians. The ideal of chamber music is also realized within the orchestra: its wind quintet performs also as an independent ensemble. All the orchestra's members are soloists in their own

right, and thus it is natural that they also appear as soloists at the orchestra's concerts. Since autumn 1990 the artistic director of this youthful chamber orchestra has been Osmo Vänskä; the orchestra also plays under guest conductors.

Osmo Vänskä is one of Finland's foremost conductors of international repute. He studied conducting with Jorma Panula at the Sibelius Academy and graduated in 1979. He has also studied privately in London and West Berlin and taken part in Rafael Kubelík's masterclasses in Lucerne.

In 1982 Osmo Vänskä won the Besançon International Competition for young conductors. In recent years he has made guest appearances in Scandinavia, Europe and also in Japan. Among others, he has conducted the Antwerp Philharmonic Orchestra, the Orchestre du Capitole de Toulouse, the Orchestre de Paris, the Prague Radio Symphony Orchestra and the Netherlands Radio Symphony Orchestra. On his first tour to Japan he conducted both the Osaka and Shiba Symphony Orchestras; in Finland he has been artistic director of the Lahti Symphony Orchestra and he has conducted the Tapiola Sinfonietta since autumn 1990.

As an opera conductor, Osmo Vänskä has appeared at the Savonlinna Opera Festival, the Royal Opera in Stockholm and the Finnish National Opera.

He is also known as an outstanding clarinettist. From 1971 until 1977 he was principal clarinettist of the Turku Philharmonic Orchestra and from 1977 until 1982 he was assistant principal clarinettist in the Helsinki Philharmonic Orchestra. Despite his busy conducting schedule, Osmo Vänskä still wishes to devote time to playing the clarinet both as a soloist and as a chamber musician. He appears on 3 other BIS records.

Bernhard Henrik Crusell syntyi vuonna 1775 Uudessakaupungissa Suomessa ja kuoli vuonna 1838 Tukholmassa. Vuodet 1793-1833 hän toimi Kuninkaallisen hovikapellin (oopperaorkesterin) ensimmäisenä klarinetistina. Vuodesta 1795 noin vuoteen 1815 Crusell esiintyi ahkerasti Tukholmassa klarinettisolistina saavuttaen mainetta kuuluisana virtuoosina jopa Eurooppaa myöten. Ulkomailla hän ei kuitenkaan kypsympänä solistikautenaan vieraillut.

1790-luvulla Crusell opiskeli sävellystä Abbé Voglerin johdolla Tukholmassa ja vuonna 1803 Bertonin ja Gossecin johdolla Pariisissa. Tuloksena Crusellilta ilmestyi sarja konsertoivia teoksia puhaltimille (kolme *klarinettkonserttoa* — BIS-CD-345 — ovat tunnetuimmat) ja joitakin kamarimusiikkiteoksia (mm. kolme *kvartettoa* klarineteille ja jousille sekä *Divertimento* oboelle ja jousikvartetille). Suuri osa em. teoksista on painettu Leipzigin. Sittenmin 1820-luvun puolella Crusell suuntaa mielenkiintonsa toisaalta oopperatekstien ruotsintamiseen ja toisaalta vokaalimusiikkiin.

Sillä, että Crusell sävelsi musiikkia mieluummin puhaltajille kuin että olisi luonut sinfonioita, on selvä yhteys hänen senhetkisen työyhteisönsä tarpeisiin: sekä Crusell itse että hänen kollegansa Tukholmassa tarvitsivat uutta ohjelmistoa konserttisaleihin ja salonkeihin. Eräs *Allgemeine musikalische Zeitung*-lehden anonymi kirjoittaja kertoi vuonna 1812 Tukholman Kuninkaallisen hovikapellin puhaltajista, että nämä olivat kuuluisampia kuin jousisoittajat. Tässä kohden kirjoittaja mainitsee nimeltä niin Crusellin kuin muutaman muunkin aikalaisen: käyrätorvensoittaja Johann Michael Hirschfeldt sekä kolme fagotistia, veljekset Conrad, Carl ja Frans Preumayr.

Introduction et Air suédois op.12

Ruotsalainen säveltäjä ja musiikkikustantaja Olof Åhlström (1756-1835) julkaisi vuonna 1795 sävellyksen nimeltä *Supvisa* Franzénin tekstiin. Laulusta tulikin nopeasti varsin suosittu. Crusell käytti sävellystä perustana variaatioissaan klarineteille ja orkesterille — teoksessa, jolla hän säveltäjänä vuonna 1804 debytoi Tukholmassa.

Siitä lähtien teos kuului Crusellin pysyvään ohjelmistoon Tukholmassa (*Variationer på visan: Goda gässe, glaset töm m.m.*, ja jopa *Adagio och variationer*).

Kyseenä olevasta varhaisesta versiosta on jäljellä vain muutamia orkesteristemmoja (ei soolostemmaa), mikä osoittaa, että teos oli alun perin lyhyempi. Alkuosa oli nimeltään *Adagio*.

Crusell näytti variaatioitaan kustantaja C.F. Petersille Leipzigin 8. toukokuuta 1822; sävellykset painettiin niiden lopullisella nimellään vasta noin vuonna 1830. Viimeistelytyönsä Crusell teki mahdollisesti vasta 1820-luvulla. Tässä yhteydessä säveltäjä muutti alkuperäisen *Adagio*-alun tilalle C.M. von Weberin *Allegro con brio*-johdantoa muistuttavan jaksos.

Concertino fagotille

1820-luvun lopulle tultaessa Crusell oli jo pitkään keskittänyt luovat kykynsä vokaalimusiikkiin ja oopperakäännöstöihin. Tämän jälkeen hän kuitenkin vielä kerran suuntasi kiinnostuksensa konsertoivan puhallinmusiikin saralle. Crusellin vävy Frans Preumayr teki 10. lokakuuta 1829 — 4. joulukuuta 1830 laajan konserttikiertueen Ranskaan, Saksaan ja Englantiin. Matkalla Preumayr saavutti kuuluisuutta Euroopan kenties etevimpänä fagotistina. Hänen *matkapäiväkirjansa* on säilynyt ja tarjoaa runsaasti tietoja senaikaisesta musiikkielämästä. Ennen matkaa valmistui *Concertino pour le basson composé pour son gendre Mr Fr. Preumayr par B. Crusell*; teos esitettiin Tukholman Ladugårdskyrkanissa 24. syyskuuta 1829. Preumayr oli tyytyväinen ja muutama päivä lähtönsä jälkeen merkitsi muistiin seuraavaa: ”Yhtä asiaa kuitenkin toivoin, että kaikki olisivat kuunnelleet alusta loppuun, ja se on Pappas Concertino. Siitä tulee minun *cheval de bataille*, sotaratsuni.”

Matkapäiväkirja osoittaa kuitenkin, että Preumayr ei suinkaan esittänyt *Concertinoa* kaikilla vierailemillaan Euroopan seuduilla — kaukana siitä. Teoksella on useita yhtymäkohtia Crusellin 1800-luvun alun ranskalaiseen tyyliin ja myös tässä tapauksessa ilmentymä on aivan selkeä: se Boieldieun melodia, jota aluksi siteerataan mollivariaationa ensimmäisen soolokadenssin jälkeen ja alkuperäisessä duurimuodossa toisen kadenssin jälkeen, on lähtökohtana kahdelle erittäin taitavasti kirjoitetulle fagottivariaatiolle. Päätösosan *Polaccassa* solistille annetaan lopuksi tilaisuus instrumentaaliseen briljanssiin.

Sinfonia concertante B-duuri op.12

1800-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä Crusellin, Hirschfeldtin ja Conrad Preumayrin muodostaman puhallintrion yhteissoittoa pidettiin erinomaisena. Triona heitä kuultiin säännönmukaisesti lukuisissa Ludwig van Beethovenin *Septeton* op.20 esityksissä ja he soittivat jopa mm. L.-E. Jadinin *kolmoiskonserton* vuonna 1805. Huhtikuun 2. päivänä vuonna 1808 kyseiset muusikot olivat solisteina ”Uuden, herra Crusellin säveltämän kolmoiskonserton (käyrätorvi, fagotti, klarinetti)” esityksessä. Teos sai huomattavaa arvonantoa, sillä Crusellin sävellyksistä juuri tätä esitettiin 1800-luvun Tukholmassa kaikkein eniten. Vuodesta 1811 lähtien Frans Preumayr, josta sittemmin tuli Crusellin vävy, soitti tavallisesti teoksen fagottistemmaa.

Kolmoiskonserto painatettiin C.F. Petersillä Leipzigissa vuonna 1816; opusnumeroksi teokselle merkittiin 3. Omistuskirjoitus on osoitettu vapaaherra Gustav Åkerhjelmille, kulttuurimyönteiselle armeijan upseerille, joka tunnettiin myös virkamiehenä ja poliitikkona. Vuonna 1818 hänestä tuli Hovikapellin ja kuninkaallisten teattereiden johtaja.

Teoksen kaksi ensimmäistä osaa lähentelee suuressa määrin samanaikaista ranskalaista instrumentaalimusiikkityyliä. Tämä korostuu juuri siinä, että Crusell käyttää viimeisen osan virtuoosisten muunnelmien perustana erästä kuoro-osuutta Cherubinin tunnetusta oopperasta *Les deux journées*.

Fabian Dahlström

Anna-Maija Korsimaa-Hursti on klarinetisti, joka yhtenä harvoista suomalaisista instrumentalisteista on päässyt luomaan myös kansainvälistä uraa. Vuonna 1982 hän voitti Crusell-viikon klarinettikilpailun alle 21-vuotiaille. Vuonna 1986 kilpailu järjestettiin ilman ikärajaa, ja Anna-Maija Korsimaa-Hurstista tuli voittaja toisen kerran. Samana vuonna hän voitti Geneven kansainvälisen musiikkikilpailun klarinettisarjan ja syksyllä 1987 hänet palkittiin Münchenin kansainvälisen musiikkikilpailun klarinettisarjan parhaana.

Anna-Maija Korsimaa-Hursti opiskeli vuodesta 1977 Turun konservatoriossa Seppo Salovaaran johdolla ja siirtyi 1983 Sibelius-Akatemiaan Reino Simolan oppilaaksi. Mestarikursseilla Korsimaan opettajina ovat olleet Rudolf Stalder, Alfred Prinz ja John McCaw.

Syksystä 1985 Anna-Maija Korsimaa-Hursti on työskennellyt Helsingin kaupunginorkesterin klarinetin varaaänenjohtajana. Solistina hän on esiintynyt niin oman orkesterinsa kuin useiden muidenkin kaupunginorkesterien kanssa. Kansainväliset kilpailuvoitot ovat taanneet hänelle lukuisia solistitehtäviä myös mm. Saksan Liittotasavallassa, Italiassa, Sveitsissä, Tanskassa ja Bulgariassa. Tämä on hänen ensimmäinen BIS-levytyksensä.

László Hara on Euroopan huippufagotisteja. Toimittuaan yli 20 vuotta Unkarin Valtionorkesterin soolofagotistina hän siirtyi vapaaksi taiteilijaksi. Viimeksi hän on soittanut vuodesta 1987 lähtien Joensuun kaupunginorkesterin fagotin äänenjohtajana. Vuonna 1990 hän on lisäksi aloittanut työn Sibelius-Akatemian sivutoimisena lehtorina.

László Hara on esiintynyt solistina Saksan Liittotasavallassa, Englannissa, Japanissa, Australiassa ja Suomessa sekä mm. Wienin ja Salzburgin juhlaviikoilla. Kamarimuusikkona hän on soittanut eri puolilla Eurooppaa. László Hara on tehnyt radionauhoituksia monissa maissa. Tämä on hänen ensimmäinen BIS-levytyksensä.

Ib Lanzky-Otto on legendaarinen skandinaavinen käyrätorvitaiteilija. Hän on alkuaan tanskalainen, mutta vaikuttanut pääosan elämästään Ruotsissa. Suomessa hänen vankka maineensa perustuu lukuisiin esiintymisiin ja hänen pitämiinsä mestarikursseihin.

Opiskeltuaan ensin isänsä johdolla ja sittemmin Tukholman musiikkikorkeakoulussa Ib Lanzky-Otto sai kiinnityksen Ruotsin Kuninkaalliseen hoviorkesteriin (Tukholman Ooppera). Sittemmin vuodesta 1961 Lanzky-Otto on toiminut Tukholman filharmonikkojen käyrätorven äänenjohtajana isänsä jälkeen. Solistina hän on esiintynyt Euroopan eri puolilla ja myös Yhdysvalloissa. Opettajana Ib Lanzky-Otto tunnetaan laajalti monissa maissa. Hän esiintyy myös kahdella muulla BIS-levyllä.

Vuonna 1988 menestyksekkäästi debytoinut **Tapiola Sinfonietta** on vakiinnuttanut paikkansa pääkaupunkiseudun — ja Suomen — musiikkielämässä. Orkesteri kuuluukin kokoonpanoltaan harvoin pohjoismaisiin ammattikamari-

orkestereihin. Lehdistössä Tapiola Sinfoniettaa on kiiteltu mm. raikkaasta soinnista, innostuneesta soitosta sekä laadukkaasti toteutetuista ja mielenkiintoisista ohjelmakokonaisuuksista.

Tapiola Sinfonietta koostuu 35 nuoresta ammattimuusikosta. Kamari-musisoinnin idea toteutuu konkreettisesti orkesterin sisälläkin, sillä sen puhallin-kvintetti konsertoi itsenäisenä kokoonpanona. Kaiken kaikkiaan orkesteriin valitut muusikot edustavat solistista tasoa, joten on luonnollista, että he toimivat usein myös konserttien solistitehtävissä. Tämän nuorekkaan kamariorkesterin taiteellisena johtajana toimii syksystä 1990 lähtien Osmo Vänskä: hänen lisäksi orkesteri käyttää myös vierailevia kapellimestareita. Tämä on orkesterin ensimmäinen BIS-levytys.

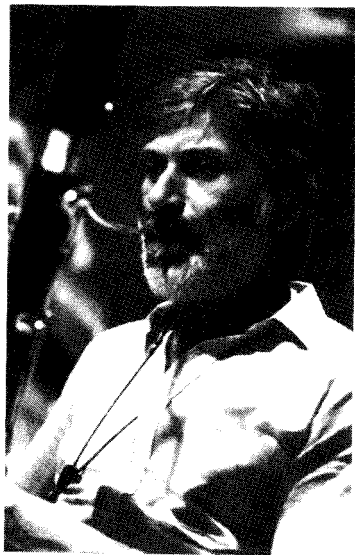
Osmo Vänskä kuuluu Suomen kansainvälisten kapellimestareiden huippukaartiin. Hän opiskeli orkesterinjohtoa Sibelius-Akatemiassa Jorma Panulan johdolla ja suoritti kapellimestaritutkinnon vuonna 1979. Vänskä on tämän lisäksi opiskellut yksityisesti niin Lontoossa kuin Länsi-Berliinissäkin ja osallistunut Luzernissa Rafael Kubelkin mestarikurssille.

Vuonna 1982 Osmo Vänskä voitti ensimmäisen palkinnon kansainvälisessä Besançonin nuorten kapellimestarien kilpailussa. Viime vuosina hän on tehnyt kapellimestarivierailuita niin Skandinavian maihin, Euroopan eri puolille kuin Japaniinkin. Osmo Vänskä on johtanut mm. Antwerpenin Filharmonikoita, Orchestre du Capitole de Toulouse'a, Pariisin orkesteria, Prahan radio-orkesteria ja Alankomaiden radio-orkesteria. Japanin debyyttikiertueellaan kesällä 1989 Vänskä johti sekä Osakan että Shibani sinfoniaorkesteria. Suomessa Osmo Vänskä on toiminut mm. Lahden kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana ja syksystä 1990 hän aloitti työnsä vastaavassa toimessa Tapiola Sinfoniettan kapellimestarin korokkeella.

Oopperakapellimestarina Osmo Vänskä on esiintynyt Savonlinnan Oopperajuhlilla, Tukholman Kuninkaallisessa Oopperassa ja Suomen Kansallisoopperassa.

Osmo Vänskä tunnetaan myös erinomaisena klarinetistina. Kauden 1971-77 hän toimi Turun sinfoniaorkesterin klarinetin äänenjohtajana ja vuosina 1977-82 Helsingin kaupunginorkesterin klarinetin varaäänentohtajana. Kapellimestari-

kiireistään huolimatta Vänskä haluaa yhä omistautua myös klarinetinsoitolle esiintymällä niin solistisissa tehtävissä kuin kamarimuusikkonakin. Hän esiintyy myös kolmella muulla BIS-levyllä.

Anna-Maija Korsimaa-Hursti (photo: Arja Teikola) / **László Hara** (photo: Garas Kálmán)

Bernhard Henrik Crusell wurde im Jahr 1775 in Uusikaupunki in Finnland geboren und starb im Jahr 1838 in Stockholm. In den Jahren 1793-1833 war er erster Klarinettist der Königlichen Hofkapelle (Opernorchester). Seit 1795 bis etwa 1815 trat Crusell häufig als Klarinettensolist in Stockholm auf und sein Ruhm als berühmter Virtuose drang bis nach Europa. Im Ausland gastierte er aber in seiner fruchtbarsten Solistenperiode nicht.

In den 1790er Jahren studierte Crusell Komposition bei Abbé Vogler in Stockholm und im Jahr 1803 bei Berton und Gossec in Paris. Daraus entsprang eine Serie konzertanter Werke für Bläser (die drei *Klarinettenkonzerte* — BIS-CD-345 — sind die bekanntesten) und einige Kammermusikstücke (u.a. drei *Quartette* für Klarinette und Streicher sowie ein *Divertimento* für Oboe und Streicher) von ihm. Ein großer Teil der genannten Werke wurde in Leipzig gedruckt. Später, in den 1820er Jahren, konzentrierte sich Crusells Interesse einerseits auf die Übertragung von Operntexten ins Schwedische und andererseits auf Vokalmusik.

Daß Crusell lieber Musik für Bläser schrieb als Symphonien hat einen deutlichen Bezug zu seiner damaligen Arbeitsgemeinschaft und ihren Bedürfnissen: Sowohl Crusell als auch seine Kollegen in Stockholm brauchten ein neues Repertoire für Konzertsäle und Salons. Ein anonymen Berichterstatter in der *Allgemeinen musikalischen Zeitung* erzählte im Jahr 1812 von den Bläsern der Königlichen Hofkapelle in Stockholm und daß sie berühmter waren als die Streicher. An dieser Stelle erwähnt der Verfasser sowohl Crusell als auch einige andere Zeitgenossen: den Waldhornisten Johann Michael Hirschfeldt sowie drei Fagottisten, die Brüder Conrad, Carl und Frans Preumayr.

Introduction et Air suédois, op.12

Der schwedische Komponist und Musikverleger Olof Åhlström (1756-1835) publizierte im Jahr 1795 eine Komposition mit dem Namen *Trinklied* (*Supvisa*) zu einem Text von Franzén. Das Lied wurde bald sehr beliebt. Crusell benutzte die Komposition als Grundlage für seine Variationen für Klarinette und Orchester, das Werk, mit dem er im Jahr 1804 als Komponist in Stockholm debütierte. Seit dieser Zeit zählte das Werk zu Crusells ständigem Repertoire in Stockholm (*Variationen des Lieds: „Goda gässe, glaset töm“* und sogar *Adagio und Variationen*). Von

dieser frühen Version sind nur einige Orchesterstimmen erhalten (keine Solostimme), ein Zeichen dafür, daß das Werk ursprünglich kürzer war. Der erste Satz hat die Bezeichnung *Adagio*.

Crusell zeigte seine Variationen dem Verleger C.F. Peters in Leipzig am 8. Mai 1822. Die Komposition wurde unter ihren endgültigen Namen erst um das Jahr 1830 gedruckt. Den letzten Schliff gab Crusell dem Werk eventuell erst in den 1820er Jahren. In diesem Zusammenhang ersetzte der Komponist den ursprünglichen *Adagio*-Anfang mit einer *Allegro con brio*-Einleitung, die dem Stil von Carl Maria von Weber ähnelt.

Concertino für Fagott

Ende der 1820er Jahre hatte Crusell schon seit längerer Zeit seine schöpferischen Kräfte auf Vokalmusik und Opernübersetzungen konzentriert. Noch einmal richtete er seine Aufmerksamkeit auf die konzertante Bläsermusik. Crusells Schwiegersohn Frans Preumayr machte vom 10. Oktober 1829 — 4. Dezember 1830 eine weite Konzerttournee nach Frankreich, Deutschland und England. Auf dieser Reise erntete Preumayr Ruhm als vielleicht hervorragendster Fagottist Europas. Sein erhaltenes *Reisetagebuch* ist eine reiche Quelle über das Musikleben der damaligen Zeit. Vor der Reise wurde das Werk *Concertino pour le basson composé pour son gendre Mr Fr. Preumayr par B. Crusell* fertig. Das Werk wurde in der Stockholmer Kirche Ladugårdskyrkan am 24. September 1829 aufgeführt. Preumayr war zufrieden und notierte einige Tage nach seiner Abfahrt: „Eines wünschte ich mir, daß alle von Anfang bis zum Ende zugehört hätten, und das ist Papas *Concertino*. Das wird mein *cheval de bataille*, mein Schlachtroß.“

Das *Reisetagebuch* zeigt aber auch, daß Preumayr das *Concertino* keineswegs überall in Europa auf seiner Tournee aufführte — weit davon entfernt. Das Werk hat mehrere Berührungspunkte mit Crusells französischem Stil aus dem Anfang des 19. Jahrhunderts und auch in diesem Fall tritt ganz deutlich hervor: Die Melodie von Boieldieu, die am Anfang nach der ersten Solokadenz als Mollvariation zitiert wird und nach der zweiten Kadenz in ihrer ursprünglichen Durform, ist der Ausgangspunkt für zwei sehr gekonnt geschriebene Fagottvariationen. Im *Polacca* des abschließenden Satzes wird dem Solisten Gelegenheit zum instrumentalen Brillieren gegeben.

Sinfonia Concertante, B-Dur, op.12

Im ersten Jahrzehnt des 19. Jahrhunderts wurde das Zusammenspielen des Bläsertrios Crusell, Hirschfeldt und Conrad Preumayr sehr geschätzt. Als Trio hörte man sie in zahlreichen Aufführungen des *Septets* op.20 von Ludwig van Beethoven und sie spielten sogar u.a. das *Tripelkonzert* von L.-E. Jadin im Jahr 1805. Am 2. April 1808 waren die genannten Herren Solisten eines „neuen, von Herrn Crusell komponierten *Tripelkonzerts* (Waldhorn, Fagott, Klarinette)“. Dem Werk wurde viel Aufmerksamkeit geschenkt, denn von Crusells Werken wurde gerade dieses im Stockholm des 19. Jahrhunderts am häufigsten aufgeführt. Seit dem Jahr 1811 spielte Frans Preumayr, der spätere Schwiegersohn von Crusell, im allgemeinen die Fagottstimme.

Das *Tripelkonzert* wurde bei C.F. Peters in Leipzig im Jahr 1816 unter der Bezeichnung Opus Nummer 3 gedruckt. Es ist dem Freiherrn Gustav Åkerhjelm gewidmet, einem kulturengagierten Offizier der Armee, der auch als Beamter und Politiker angesehen war. Im Jahr 1818 wurde er Leiter der Hofkapelle und der Königlichen Theater.

Die zwei ersten Sätze des Werks stehen dem zeitgenössischen französischen Instrumentalmusikstil nahe. Dies wird gerade dadurch betont, daß Crusell im letzten Satz als Grundlage der virtuoson Variationen eine Chor-Passage aus der bekannten Oper *Les deux journées* von Cherubini verwendet.

Fabian Dahlström

Anna-Maija Korsimaa-Hursti ist Klarinettistin und eine der wenigen finnischen Instrumentalisten, die auch die Möglichkeit zu einer internationalen Karriere gehabt haben. Im Jahr 1982 gewann sie den Klarinetten-Wettbewerb der Crusell-Woche für Teilnehmer unter 21 Jahren. Im Jahr 1986 wurde dieser Wettbewerb ohne Altersgrenze durchgeführt und Anna-Maija Korsimaa-Hursti siegte zum zweiten Mal. Im selben Jahr wurde sie Siegerin der Klarinettenserie des internationalen Musikwettbewerbs von Genf und im Herbst 1987 wurde sie als Siegerin der Klarinettenserie des internationalen Musikwettbewerbs von München ausgezeichnet.

Anna-Maija Korsimaa-Hursti studierte seit 1977 am Konservatorium in Turku bei Seppo Salovaara und 1983 kam sie zu Reino Simola an der Sibelius-Akademie. Bei Meisterkursen sind Rudolf Stalder, Alfred Prinz und John McCaw ihre Lehrer gewesen.

Seit dem Herbst 1985 ist Anna-Maija Korsimaa-Hursti stellvertretende Stimmführerin der Klarinetten am Philharmonischen Orchester Helsinki. Als Solistin ist sie sowohl mit dem eigenen Orchester als auch mit vielen anderen Stadtorchestern aufgetreten. Die internationalen Wettbewerbssiege haben ihr auch zahlreiche Solistenaufgaben u.a. in der Bundesrepublik Deutschland, Italien, der Schweiz, Dänemark und Bulgarien gebracht. Dies ist ihre erste BIS-Aufnahme.

László Hara ist einer der Spitzenfagottisten Europas. Nachdem er über 20 Jahre Solofagottist beim Ungarischen Staatsorchester war, wurde er freier Künstler. Seit dem Jahr 1987 spielt er als Stimmführer der Fagotte am Stadtorchester von Joensuu.

László Hara trat als Solist in der Bundesrepublik Deutschland, England, Japan, Australien und Finnland auf sowie u.a. auf den Festspielen in Wien und Salzburg. Als Kammermusiker hat er vielerorts in Europa gespielt. László Hara hat in vielen Ländern Rundfunkaufnahmen gemacht; dies ist seine erste BIS-Platte.

Ib Lanzky-Otto ist ein legendärer skandinavischer Waldhornist. Er ist gebürtiger Däne, war aber hauptsächlich in Schweden tätig. In Finnland beruht sein guter Ruf auf zahlreichen Auftritten und von ihm geleiteten Meisterkursen.

Nachdem Ib Lanzky-Otto erst unter Leitung seines Vaters und später an der Musikhochschule in Stockholm studiert hatte, wurde er an der Stockholmer Königlichen Hofkapelle (Stockholmer Oper) fest engagiert. Seit dem Jahr 1961 ist Ib Lanzky-Otto als Nachfolger seines Vaters Stimmführer der Waldhornisten der Stockholmer Philharmoniker tätig. Als Solist ist er überall in Europa und auch in den Vereinigten Staaten aufgetreten. Als Lehrer ist Ib Lanzky-Otto in vielen Ländern bekannt und er ist auf zwei weiteren BIS-Platten zu hören.

Tapiola Sinfonietta hat nach einem erfolgreichen Debut im Jahr 1988 ihren Platz im Musikleben der Hauptstadtregion — und in Finnland — etabliert. Das

Orchester zählt, was seine Zusammensetzung betrifft, ja zu den seltenen nordischen professionellen Kammerorchestern. In der Presse wurde Tapiola Sinfonietta u.a. wegen dem frischen Klang, dem inspirierten Spiel und der qualitativ hochwertigen und interessanten Programme gelobt.

Tapiola Sinfonietta besteht aus 35 jungen Profi-Musikern. Die Kammermusik-Idee wird auch innerhalb des Orchesters konkret verwirklicht, denn sein Bläserquintett konzertiert als selbständiges Ensemble. Alle Musiker des Orchesters vertreten ein Solistenniveau, und somit ist es ganz natürlich, daß sie oft auch als Solisten bei den Konzerten auftreten. Künstlerischer Leiter dieses jugendlichen Kammerorchesters ist seit dem Herbst 1990 Osmo Vänskä. Darüber hinaus wird das Orchester auch von Gastdirigenten geleitet. Dies ist die erste BIS-Platte des Orchesters.

Osmo Vänskä zählt zu der Spitzengarde finnischer internationaler Dirigenten. Er studierte Orchesterleitung an der Sibelius-Akademie bei Jorma Panula und legte das Dirigentenexamen im Jahr 1979 ab. Osmo Vänskä hat darüber hinaus privat sowohl in London als auch in West-Berlin studiert und hat an den Meisterkursen von Rafael Kubelík in Luzern teilgenommen.

Im Jahr 1982 siegte Osmo Vänskä beim internationalen Wettbewerb für junge Dirigenten in Besançon. In den letzten Jahren hat er sowohl in Skandinavien und Europa als auch in Japan gastiert. Osmo Vänskä hat u.a. die Antwerpener Philharmoniker, Orchestre du Capitole de Toulouse, Orchestre de Paris, das Rundfunkorchester Prag und das Niederländische Rundfunkorchester geleitet. Auf seiner Debut-Tournée in Japan dirigierte Osmo Vänskä sowohl das Symphonieorchester von Osaka als auch von Shiba. In Finnland war Osmo Vänskä u.a. künstlerischer Leiter des Symphonieorchesters Lahti und seit dem Herbst 1990 steht er auf dem Dirigentenpult der Tapiola Sinfonietta.

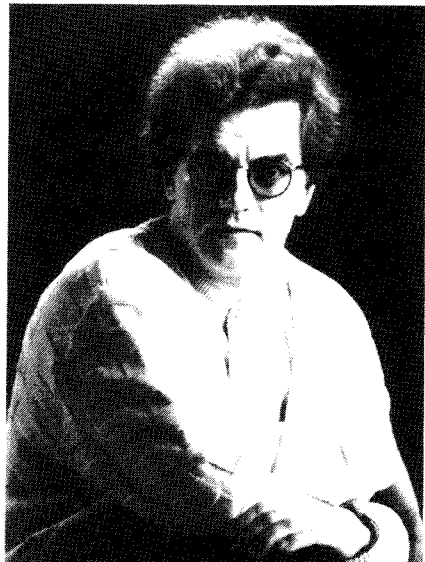
Als Operndirigent ist Osmo Vänskä auf den Opernfestspielen in Savonlinna, in der Königlichen Oper von Stockholm und in der Finnischen Nationaloper aufgetreten.

Osmo Vänskä ist auch als ein ausgezeichnete Klarinettenist bekannt. In den Jahren 1971-77 war er Stimmführer der Klarinetten des Philharmonischen

Orchesters Turku und in den Jahren 1977-82 stellvertretender Stimmführer der Klarinetten beim Philharmonischen Orchester Helsinki. Trotz seines Engagements als Kapellmeister möchte Osmo Vänskä sich immer noch der Klarinette widmen und tritt sowohl als Solist als auch Kammermusiker auf. Er erscheint auf drei weiteren BIS-Platten

Ib Lanzky-Otto

Osmo Vänskä (photo: Seppo Sirkka)

Bernhard Henrik Crusell naquit à Uusikaupunki (Nystad) en Finlande en 1775 et mourut à Stockholm en 1838. De 1793 à 1833, il fut la première clarinette de l'Orchestre de l'Opéra Royal Suédois; de 1795 à 1815 environ, il apparut régulièrement comme soliste à Stockholm et devint renommé comme un virtuose de la clarinette, même vu à la grande échelle européenne. Pendant sa période de maturité solistique, il ne se produisit pas à l'étranger.

Ayant suivi des cours de composition de l'abbé Vogler à Stockholm dans les années 1790 ainsi que de Berton et Gossec à Paris en 1803, Crusell se fit connaître comme compositeur surtout d'une série de pièces concertantes pour instruments à vent (dont les trois *concertos pour clarinette* — BIS-CD-345 — sont les mieux connues) et de la musique de chambre (comprenant trois *quatuors pour clarinette et cordes* et un *Divertimento* pour hautbois et quatuor à cordes). La majorité de ces œuvres furent imprimées à Leipzig. Dans les années 1820, son intérêt se porta vers la traduction suédoise d'opéras et vers la musique vocale.

On peut nettement relier Crusell à sa prédisposition à composer de la musique pour solistes d'instruments à vent mais pas, par exemple, aux symphonies et aux demandes du milieu professionnel où il travaillait. Lui-même et ses collègues à Stockholm avaient besoin de répertoire neuf pour la salle de concert et le salon. Un collaborateur anonyme écrivit dans l'*Allgemeine musikalische Zeitung* en 1812 que les vents de l'Orchestre de l'Opéra de Stockholm étaient meilleurs que les cordes et il mentionna particulièrement Crusell lui-même, le corniste Johann Michael Hirschfeldt et les trois frères bassonistes Conrad, Carl et Frans Preumayr.

Introduction et Air suédois, op.12

En 1795, le compositeur et éditeur suédois Olof Åhlström (1756-1835) publia une *Chanson à boire* sur un texte de Franzén. La chanson connut un succès immédiat et fut choisie par Crusell comme base pour ses variations pour clarinette et orchestre avec lesquelles il fit ses débuts de compositeur à Stockholm en 1804.

L'œuvre fit ensuite régulièrement partie du répertoire à Stockholm (*Variations sur la chanson "Goda gässe, glaset töm"* etc. et, entre autres titres, *Adagio et Variations*). Seulement une poignée de parties d'orchestre restent de cette version hâtive — la partie solo est perdue — mais elles montrent que la pièce était originellement plus courte. L'introduction était un *Adagio*.

Crusell montra les *Variations* à l'éditeur C.F. Peters à Leipzig le 8 mai 1822 mais elles ne furent publiées avec leur titre définitif qu'aux environs de 1830. Il est possible que Crusell n'entreprît sa révision finale que dans les années 1820. Il présenta alors l'introduction *Allegro con brio*, qui rappelle Weber, à la place du début *Adagio* originel.

Concertino pour basson et orchestre

A la fin des années 1820, Crusell s'était tourné depuis longtemps vers la musique vocale et la traduction d'opéra; il retourna cependant à une occasion à la musique concertante pour vents. Entre le 10 octobre 1829 et le 4 décembre 1830, son gendre Frans Preumayr entreprit une tournée majeure en France, Allemagne et Angleterre; c'est alors qu'il acquit la réputation d'être possiblement le bassoniste le plus talentueux d'Europe. Préservé, son journal fournit un trésor de renseignements sur la vie musicale qu'il rencontra. Le *Concertino pour le basson composé pour son gendre Mr Fr. Preumayr par B. Crusell* fut achevé avant son départ. L'œuvre fut créée à l'église Ladugård à Stockholm le 24 septembre 1829. Preumayr fut satisfait et écrivit quelques jours après son départ: "Je souhaiterais cependant que tout le monde entende une pièce du début à la fin: le *Concertino* de Papa. Ce sera mon cheval de bataille."

Le journal révèle cependant que Preumayr ne joua pas le *Concertino* partout où il se rendit en Europe, loin de là. A bien des égards, l'œuvre représente le style "français" de Crusell du début du 19e siècle et il s'y trouve une citation directe: la mélodie de Boieldieu qui est citée d'abord après la première cadence solo comme une variation en mineur puis, après la seconde cadence, dans sa forme majeure originale, est le point de départ de deux variations très appropriées au basson. La *Polacca* donne finalement au soliste la chance d'étaler sa virtuosité.

Sinfonia concertante en si bémol majeur, op.3

Dans la première décennie du 19e siècle, le trio Crusell, Hirschfeldt et Conrad Preumayr jouait très bien ensemble: il prit régulièrement part à des exécutions du *Septuor* op.20 de Ludwig van Beethoven et interpréta, par exemple, un triple concerto de L.-E. Jadin en 1805. Le 2 avril 1808, tous trois étaient solistes dans un

Nouveau triple concerto pour cor, basson et clarinette composé par Mr Crusell. Cette pièce reçut beaucoup d'attention; elle devint la plus jouée de Crusell à Stockholm au 19e siècle. A partir de 1811, la partie de basson fut généralement jouée par Frans Preumayr qui devint par la suite le gendre de Crusell.

Le triple concerto fut publié par C.F. Peters à Leipzig comme l'opus 3. Il était alors dédié au baron Gustav Åkerhjelm, un officier de l'armée, fonctionnaire et politicien qui aimait la culture et qui devint le directeur de l'Orchestre de l'Opéra et du Théâtre Royal en 1818.

La musique des deux premiers mouvements est étroitement reliée au style instrumental français alors en vogue. Ce trait est souligné par l'emploi d'un chœur tiré de l'opéra bien connu de Cherubini *Les Deux Journées* comme thème pour une série de variations virtuoses dans le dernier mouvement.

Fabian Dahlström

Anna-Maija Korsimaa-Hursti est une clarinettiste parmi les rares instrumentistes finlandais qui ont eu la chance de faire une carrière internationale. En 1982, elle gagna le concours de clarinette "Semaine Crusell" pour musiciens de moins de 21 ans. En 1986, le concours eut lieu sans restriction d'âge et elle le gagna encore. La même année, elle se classa première dans la section clarinette du Concours international de musique de Genève et, à l'automne 1987, dans la section clarinette du Concours international de musique de Munich.

Anna-Maija Korsimaa-Hursti étudia au conservatoire de Turku à partir de 1977 avec Seppo Salovaara et, à partir de 1983, avec Reino Simola à l'Académie Sibelius. Elle a participé à des cours de maître avec Rudolf Stalder, Alfred Prinz et John McCaw.

Depuis l'automne 1985, Anna-Maija Korsimaa-Hursti a été l'assistante première clarinette à l'Orchestre Philharmonique d'Helsinki. Elle a joué en soliste avec cet orchestre et d'autres. Ses succès remportés lors des compétitions internationales lui amenèrent des invitations à se produire comme soliste en Allemagne, Italie, Suisse, Danemark et Bulgarie. Ceci est son premier disque BIS.

László Hara est un des plus éminents bassonistes d'Europe. Après avoir été le premier basson de l'Orchestre Symphonique de Hongrie pendant plus de 20 ans, il

est maintenant indépendant. Depuis 1987, il a été le principal basson de l'Orchestre Symphonique de Joensuu et, en 1990, il a commencé à enseigner à l'Académie Sibelius.

László Hara a joué en soliste en Angleterre, en Allemagne, au Japon, en Australie et en Finlande ainsi qu'aux festivals de Vienne et de Salzbourg par exemple. Il a fait de la musique de chambre partout en Europe et des enregistrements radiophoniques dans plusieurs pays. Ceci est son premier disque BIS.

Ib Lanzky-Otto est une légende parmi les cornistes du Nord. D'origine danoise, il a vécu la majeure partie de sa vie en Suède. En Finlande, il est célèbre grâce à ses fréquents concerts et aux cours de maître qu'il y a donnés.

Il a d'abord étudié avec son père puis au conservatoire de musique de Stockholm pour faire ensuite partie de l'Orchestre de l'Opéra Royal à Stockholm. En 1961, il succédait à son père comme premier cor à l'Orchestre Philharmonique de Stockholm. Il a joué en soliste partout en Europe et aux Etats-Unis. Il est hautement considéré internationalement comme pédagogue et apparaît sur deux autres disques BIS.

La **Tapiola Sinfonietta** occupe une place éminente dans la vie musicale de la région d'Helsinki (et bien sûr de toute la Finlande) depuis ses débuts couronnés de succès en 1988. L'ensemble est un des rares orchestres de chambre professionnels des pays nordiques. Les critiques de journaux en ont fait l'éloge pour la fraîcheur de sa sonorité, son jeu inspiré et ses programmes intéressants et de haute qualité.

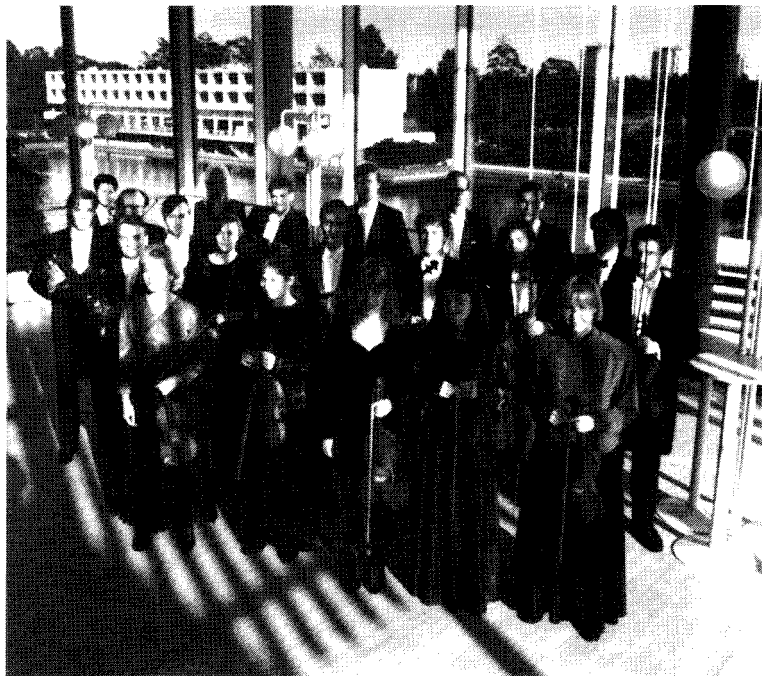
La Tapiola Sinfonietta compte 35 jeunes musiciens professionnels. L'idéal de la musique de chambre est également atteint au sein de l'orchestre: son quintette à vent joue aussi comme ensemble indépendant. Tous les membres de l'orchestre sont eux-mêmes des solistes et il est ainsi naturel qu'ils se produisent comme solistes aux concerts de l'orchestre. Depuis l'automne 1990, le jeune orchestre de chambre est placé sous la direction artistique d'Osmo Vänskä; il joue aussi sous la baguette de chefs invités.

Osmo Vänskä est un des principaux chefs d'orchestre finlandais de réputation internationale. Il a étudié la direction avec Jorma Panula à l'Académie Sibelius et y reçut son diplôme en 1979. Il a aussi étudié privément à Londres et à Berlin Ouest et il a participé aux cours de maître de Rafael Kubelík à Lucerne.

En 1982, Osmo Vänskä gagna le Concours international de Besançon pour jeunes chefs d'orchestre. Ces dernières années, il a été invité à diriger en Scandinavie, en Europe et même au Japon. Il a dirigé entre autres l'Orchestre Philharmonique d'Anvers, l'Orchestre du Capitole de Toulouse, l'Orchestre de Paris, l'Orchestre Symphonique de la Radio de Prague et l'Orchestre Symphonique de la Radio des Pays-Bas. Lors de sa première tournée au Japon, il dirigea les orchestres symphoniques d'Osaka et de Shiba; en Finlande, il a été le directeur artistique de l'Orchestre Symphonique de Lahti et il est à la tête de la Tapiola Sinfonietta.

Osmo Vänskä a dirigé des opéras au festival d'opéra de Savonlinna, à l'Opéra Royal de Stockholm et à l'Opéra National Finlandais.

Il est également connu comme un clarinettiste hors pair. De 1971 à 1977, il fut la première clarinette de l'Orchestre Philharmonique de Turku et, de 1977 à 1982, il fut assistant clarinette solo de l'Orchestre Philharmonique d'Helsinki. En dépit de son horaire chargé comme chef, Osmo Vänskä souhaite encore jouer de la clarinette comme soliste et faire de la musique de chambre. Il apparaît sur trois autres disques BIS.

Tapiola Sinfonietta

INSTRUMENTARIUM

Clarinet: Buffet-Crampon RC (Mouthpiece: van Doren B45)

Bassoon: Püchner, Nauheim

Horn: Rauch B flat/F, Oslo 1986

Recording data: 1990-08-13/15 at the Järvenpää Concert Hall, Finland

Recording engineer: Robert von Bahr

2 Neumann U89 and 2 Neumann TLM170 microphones; SAM82 mixer;

Sony PCM-F1 digital recording equipment

Producer: Robert von Bahr

Digital editing: Robert von Bahr (1-4), Robert Suff (5-7)

Cover text: Fabian Dahlström

English translation: Andrew Barnett

German translation: Ann-Mari Frommer

French translation: Arlette Lemieux-Chené

Front cover picture: Peter Bently

Type setting, lay-out: Andrew & Kyllikki Barnett, Compact Design Ltd., England

BIS recordings can be ordered from our distributors worldwide.

If we have no representation in your country, please contact:

BIS Records AB, Stationsvägen 20, SE-184 50 Åkersberga, Sweden

Tel.: +46 8 544 102 30 Fax: +46 8 544 102 40

info@bis.se www.bis.se

© & ® 1990, BIS Records AB

CRUSELL, Bernhard Henrik (1775-1838)

- [1] Introduction et Air suédois op.12 10'52
pour clarinette et orchestre (*Full details: please see inside*)
Anna-Maija Korsimaa-Hursti, clarinet
- Concertino in B flat major for bassoon and orchestra 19'14
- [2] I. *Allegro brillante* 8'10
[3] II. *Allegro moderato* 4'22
[4] III. *Polacca* 6'42
László Hara, bassoon
- Sinfonia Concertante, Op.3, for clarinet, horn, bassoon and orchestra 28'12
- [5] I. *Allegro* 15'12
[6] II. *Andante sostenuto* 5'23
[7] III. *Allegro ma non tanto* (*Full details: please see inside*) 7'29
Anna-Maija Korsimaa-Hursti, clarinet;
László Hara, bassoon; Ib Lanzky-Otto, horn
- Tapiola Sinfonietta**
(Espoo City Orchestra/Espoon kaupunginorkesteri)
Osmo Vänskä, conductor
-

Ekokem Oy Ab on tukenut tämän urauurtavan levyn tuottamista.
Ekokem Oy Ab (Ltd.) has supported the production of this
pioneering recording.

— ongelmajätehuollon kokonaispalvelujen
asiantuntija, myös uranuurtaja alallaan.
— the experts for full service refuse
treatment, also a pioneer in its area